

Дѣцата, докѣ сж малки, не можѣтъ да продаватъ и купуватъ, освѣнь кога мине петнайсета година.

Бащата не отговаря за синовитѣ дългове, станжли безъ негово съгласие. А за данъцитѣ отговаря бащата догдѣ е при него синѣтъ; ако е отдѣленъ, той не отговаря.

**Хисарско.**—Отговоръ нѣма.

**Въпросъ 44-й.** — *На кои се радватъ повече селенитѣ на синоветѣ ли или на дѣщеритѣ? Що думатъ кога се роди момче, а що—кога дѣвоиче? Какви обичаи има при ражданието и какви подаръци се правѣтъ на новороденото или на родителката? Отъ какво се отличаватъ милкитѣ отъ голѣмитѣ момичета? Какво е коритана? Какъ се отнасятъ братията и сестритѣ още неженени?*

### Отговори:

**Ахж-Челебийско.** — По насъ по-вече се радватъ ако се раждатъ момчета, защото женскій полъ е по-многочисленъ и отгледванието, уготовяванието и оженванието имъ е свързано съ по-голѣми мѣки и трудове за родителитѣ.

Трудната жена се счита, като че едната ѣ нога е въ гроба; за това тя празнува най-добрѣ всички празници, писва да ѣ пѣе попа параклезъ въ черквата и, отъ врѣме на врѣме, дава разни милостини въ името на св. Богородица. При ражданѣето има разни староврѣмски обичаи. Старитѣ приказватъ, че щомъ падне дѣтето отъ майка си, Господъ му написвалъ на челото, какво ще го сполѣти прѣзъ живота му. Ако майката ражда мѣчно, тя врича (обрича) нѣкои нѣща да извърши, като напр. да обуе сиромашъ, да отгледа сиракъ, да изучи дѣте да чете и пише или, най-послѣ, врича дѣтето когато порасте да служи нѣколко години въ черква или мѣнастирь.

Когато се роди дѣтето, до 40 дни нищо не изнасятъ изъ кѣщи, освѣнь ако е необходимо и отъ него, изнесеното, може да се остави бѣлѣгъ или кѣсче въ кѣщи. Това правѣтъ защото липсвало млѣкото на майката. Безъ огънь не бива да остава кѣщата никакъ. Когато ходи майката по двора, трѣбва да е съ нѣкого или съ нѣкоя друга и да носи (майката) съ